

De Boekensalon.nl
september 2014

Boekrecensie

De samenwerking tussen Lies Van Gasse (1983), Vlaams dichter en beeldend kunstenaar, en Bas Kwakman (1964), Nederlands beeldend kunstenaar en schrijver is, mede dankzij de perfecte vormgeving door Edwin Smet bijzonder geslaagd te noemen. Ze maakten samen een reis door Mongolië, met een groep internationale dichters, en namen deel aan het poëziefestival Altan Guruus, dat stad en land van Mongolië bestreek. Deze fraaie uitgave bevat het werk dat gedurende die periode of erna ontstond. De poëzie van Van Gasse geeft op een nogal heftige manier de indruk weer die deze vreemde wereld op haar heeft gemaakt: 'Er kwamen handen uit mijn mond. / Op een afstand groeiden torens / van gouden steen en melkzaad.' Haar tekeningen zijn interessant en suggestief. Kwakman heeft het centrale verhaal, in proza dus, geschreven en daarin komt beider Mongolië-gevoel overtuigender tot leven, met kamelen, sjamanen, namen als Zwarte Pad en Balgaa, bergen en vlaktes, maar ook een museumdirecteur, een heilige plek, wodka en een schildpadrots. Kwakman weet van zijn reis een stemmig en poëtisch-zakelijk werkelijkheids-sprookje te maken. Zijn tekeningen zijn ook volstrekt onpretentius en noteren eerder dan verbeelden de werkelijkheid van daarginds. Een mooie verwerking van een gedenkwaardige kunstreis.